

6. În cazul unui răspuns afirmativ: dispozițiile Codului de procedură civilă spaniol care nu permit părții obligate la plata cheltuielilor de judecată să conteste cuantumul onorariului reprezentantului legal pentru motivul că este excesiv de ridicat și nu corespunde cu munca efectiv desfășurată este în conformitate cu articolul 6 din Convenția europeană?

(¹) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 3 august 2012 — Thomas Pringle/Guvernul irlandez, Irlanda și Attorney General

(Cauza C-370/12)

(2012/C 303/31)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Thomas Pringle

Pârâți: Guvernul irlandez, Irlanda și Attorney General

Întrebările preliminare

1. Decizia 2011/199/UE a Consiliului European din 25 martie 2011 (¹) este validă:

— având în vedere utilizarea procedurii de revizuire simplificate potrivit articolului 48 alineatul (6) TFUE și, în special, modificarea propusă a articolului 136 TFUE implică o extindere a competențelor conferite Uniunii prin tratate?

— având în vedere conținutul modificării propuse, în special în cazul în care aceasta implică o încălcare a tratatelor sau a principiilor generale de drept al Uniunii?

2. Având în vedere

— articolele 2 TUE și 3 TUE și dispozițiile din partea a treia titlul VIII din TFUE și, în special, articolele 119 TFUE-123 TFUE și articolele 125 TFUE-127 TFUE;

— competența exclusivă a Uniunii în materie de politică monetară, astfel cum este prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (c) TFUE, și în materie de încheiere a acordurilor internaționale care intră în domeniul de aplicare al articolului 3 alineatul (2) TFUE;

— competența Uniunii în materie de coordonare a politicii economice în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) TFUE și cu partea a treia titlul VIII din TFUE;

— atribuțiile și funcțiile instituțiilor Uniunii în temeiul principiilor menționate la articolul 13 TUE;

— principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE;

— principiile generale de drept al Uniunii inclusiv, în special, principiul general al protecției jurisdicționale efective și dreptul la o cale de atac eficientă, astfel cum este prevăzut la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și principiul general al securității juridice,

un stat membru al Uniunii Europene a cărui monedă este euro are dreptul să încheie și să ratifice un acord internațional precum Tratatul privind MES?

3. În cazul în care se constată că Decizia Consiliului European este validă, dreptul unui stat membru a cărui monedă este euro să încheie și să ratifice un acord internațional precum Tratatul privind MES este condiționat de intrarea în vigoare a acestei decizii?

(¹) Decizia 2011/199/UE a Consiliului European din 25 martie 2011 de modificare a articolului 136 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cu privire la un mecanism de stabilitate pentru statele membre a căror monedă este euro (JO L 91, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 3 august 2012 — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel/M și S

(Cauza C-372/12)

(2012/C 303/32)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Pârâți: M & S

Întrebările preliminare

1. Articolul 12 litera (a) a doua liniuță din Directiva 95/46/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretat în sensul că există un drept de a obține o copie a documentelor în care sunt prelucrate date cu caracter personal, sau este suficient să se comunice o prezentare completă a acestor date într-o formă inteligibilă?

2. Sintagma „drept de acces” cuprinsă la articolul 8 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁽²⁾ trebuie interpretată în sensul că există un drept de a obține o copie a documentelor în care sunt prelucrate date cu caracter personal, sau este suficient să se comunice o prezentare completă a acestor date într-o formă inteligibilă în sensul articolului 12 litera (a) a doua liniuță din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date?
3. Articolul 41 alineatul (2) litera (b) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se adresează și statelor membre ale Uniunii Europene în măsura în care acestea pun aplicare dreptul Uniunii în sensul articolului 51 alineatul (1) din Carta UE?
4. Împrejurarea că, ulterior accesului acordat la „minute”, nu se mai regăsesc motivele pentru care este propusă o anumită decizie, ceea ce nu este favorabil liberului schimb de vederi în cadrul administrației și nici bunei desfășurări a procesului decizional, constituie un interes legitim legat de confidențialitate în sensul articolului 41 alineatul (2) litera (b) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?
5. O analiză juridică precum cea din cuprinsul unei „minute” poate fi calificată drept dată cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date?
6. Interesul liberului schimb de vederi în cadrul administrației în cauză intră de asemenea sub incidența protecției drepturilor și libertăților altor persoane în sensul articolului 13 alineatul (1) litera (g) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date? În cazul unui răspuns negativ, acest interes poate intra atunci sub incidența articolului 13 alineatul (1) literele (d) sau (f) din această directivă?

Recurs introdus la 7 august 2012 de Arav Holding Srl împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 19 iunie 2012 în cauza T-557/10, H.Eich/OAPI — Arav (H.EICH)

(Cauza C-379/12 P)

(2012/C 303/33)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Arav Holding Srl (reprezentant: R. Bocchini, avocat)

Celelalte părți în proces: H.Eich Srl, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

Anularea în întregime a Hotărârii din 19 iunie 2012 a Tribunalului Uniunii Europene și, în consecință, confirmarea deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 9 septembrie 2010, întrucât aceasta aplică și respectă pe deplin reglementarea din RMC⁽¹⁾, în special articolul 8 alineatul (1) litera (b) din acesta

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul recursului, Arav Holding Srl critică respectiva hotărâre a Tribunalului sub două aspecte.

În primul rând, aceasta susține că nu a fost recunoscută similitudinea grafică, fonetică și conceptuală între, pe de o parte, marca figurativă națională italiană „H SILVIAN HEACH” și marca figurativă internațională „H SILVIAN HEACH” și, pe de altă parte, marca H.EICH. Tribunalul ar fi săvârșit o eroare în identificarea elementului care constituie esența mărcii, respectiv numele și prenumele. În plus, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare prin aceea că nu a ținut seama de valoarea scăzută a utilizării unui punct, cu o dimensiune foarte redusă în comparație cu literele, și că nu a luat în considerare valoarea ridicată a mărcii anterioare.

În al doilea rând, Arav Holding Srl critică nerecunoașterea riscului global de confuzie între mărci, care decurge din similitudinea mărcilor, precum și din similitudinea utilizării acestora.

⁽¹⁾ JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10.

⁽²⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, 14.1.1994, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).